

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 672
din 26.11.2009**

Dosar nr.: 652/2008

Petiția nr.: 12070/16.09.2008

Petentă: Fundația MGH – Casa Speranța

Obiect: discriminare prin hotărâri judecătorești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 Fundația MGH – Casa Speranța, cu sediul în Constanța, str. Prolungirea Liliacului nr.12, județul Constanța

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, cu sediul în Rm. Vâlcea, bd. T. Vladimirescu nr.28, județul Vâlcea

I.2.2 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Ialomița, cu sediul în Slobozia, str. C.D. Ghenea nr.1, județul Ialomița

I.2.3 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Brașov, cu sediul în Brașov, str. Iuliu Maniu nr.6, județul Brașov

I.2.4 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Tulcea, cu sediul în Tulcea, str. Gavrilov Corneliu nr.120, județul Tulcea

I.2.5 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău, cu sediul în Bacău, str. Condorilor nr.2, județul Bacău

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenta, Fundația MGH – Casa Speranța, comunică faptul că în cadrul fundației sunt protejați un număr de 11 copii/tineri, din care 8 tineri provin din alte județe ale țării, pentru două tinere din județul Brașov, este achitată plata lunară de întreținere de către Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Brașov, dar pentru ceilalți nu.

2.2 Petenta transmite că fundația se confruntă cu probleme financiare, motiv pentru care a trimis contracte de colaborare către toate Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului pentru a contribui la plata alocației lunare de întreținere în conformitate cu legislația în vigoare pentru tinerii care provin din județele Tulcea, Bacău, Vâlcea, Ialomița, dar acestea nu vor să achite

plata lunară de întreținere, menționând că serviciile oferite pentru aceștia sunt private și nu publice.

2.3 În conformitate cu prevederile art.33 alin.2 din H.G. nr. 268/2007, pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.488/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, obligația de decontare a cheltuielilor de întreținere revine consiliului județean(DGASPC) în a cărei rază teritorială își are domiciliul persoana cu handicap.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.12314/23.09.2008 a fost citată Fundația MGH – Casa Speranța în calitate de petentă, iar prin adresele nr.12257,12309, 12310, 12312, 12313 au fost citate Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău,Vâlcea,Ialomița,Brașov,Tulcea pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 16.10.2008.

IV. Susținerile părților

4.1 Petenta susține că, în conformitate cu prevederile art.33 alin.2 din H.G. nr. 268/2007, pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.488/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, obligația de decontare a cheltuielilor de întreținere revine consiliului județean(DGASPC) în a cărei rază teritorială își are domiciliul persoana cu handicap.

4.2 Petenta comunică faptul că Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Brașov nu face discriminare între serviciul public sau serviciul privat și este singura instituție care respectă prevederile legale în vigoare, achitând plata lunară de întreținere pentru două tinere care sunt pretejate în fundație.

4.3 Petenta aduce la cunoștința Consiliului faptul că Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău a solicitat eliberarea avizului favorabil privind plasamentul tinerei P A I , în cadrul fundației MGH Constanța. Comisia pentru Protecția Copilului Constanța a eliberat aviz favorabil privind menținerea măsurii de plasament cu mențiunea ca Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău să achite plata cheltuielilor lunare de întreținere pentru respectiva tânără protejată în cadrul fundației. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău nu a fost de acord cu hotărârea Comisiei pentru Protecția Copilului Constanța, introducând acțiune în instanță. Tribunalul Constanța prin Sentința Civilă nr.938/25.08.2009 a respins ca acțiunea nefondată, obligând ca Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău să achite conform Legii 448/2006 și H.G. 268/2007 plata cheltuielilor lunare către fundație pentru tânără respectivă.

4.4 Petenta susține că a răspuns afirmativ tuturor Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului care au solicitat servicii socio-medicale pentru copii/tinerii aflați în dificultate. Fundația este recunoscută în țară și în străinătate, oferind copiilor/tinerilor beneficiari dreptul la integrare socio-

educațională și profesională, pentru a preveni excluderea și marginalizarea socială.

4.5 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea comunică faptul că în fundația petentă se află tânăra M L , dar că nu s-a solicitat măsuri cheltuieli pentru întreținerea minorei. După mai multe convorbiri telefonice, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea a primit contractul de colaborare cu respectiva fundație în care se invoca plata pentru întreținerea minorei menționate, având ca temei legal H.G. 457/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de stabilire a nivelului contribuțiilor locale la finanțarea activității de protecția copilului aflat în dificultate, a celui cu handicap, precum și a persoanei majore care beneficiază de protecție în condițiile art.19 din OUG 26/1997. Astfel, s-a considerat că nu se poate efectua plata de întreținere în baza respectivului act normativ, acesta fiind abrogat de drept odată cu intrarea în vigoare a Legii 272/2004, iar Normele metodologice de aplicare a Legii 448/2006 reglementează doar modalitatea de plată dintre autoritățile administrației publice locale. De asemenea, se precizează că nu au fost menționați ca fiind responsabili pentru nici un tip de prestație prevăzută în Planul individualizat de protecție al respectivei tinere.

4.6 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Tulcea susține faptul că în legislația în vigoare se face referire expresă la decontarea cheltuielilor dintre autoritățile administrației publice locale, iar petenta nu este o asemenea autoritate, nu a achitat contribuția lunară de întreținere. În urma reanalizării art.51 din Legea 448/2006 s-a solicitat petentei un contract de colaborare, ca dovadă că persoana asistată urmează cursurile școlare.

4.7 Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bacău susține faptul că petenta nu este centru rezidențial public. Solicitării petentei nu i se poate da curs, soluția fiind preluarea persoanei protejate într-un centru pe raza județului Bacău.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalambrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate**

diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4 În speță, Colegiul Director reține că petenta invocă prevederile art.33 alin.2 din H.G. nr. 268/2007, pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.488/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, obligația de decontare a cheltuielilor de întreținere revine consiliului județean(DGASPC) în a cărui rază teritorială își are domiciliul persoana cu handicap.Astfel, Colegiul director este de opinie că modul de aplicare și interpretare a legii este atributul suveran al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.Necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ;
- 2.Clasarea petiției;
- 3.Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

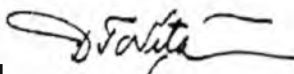
GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

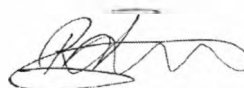
NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

